

питань дисципліни під час вебінару за обов'язкової участі в цьому студента.

Слід також зазначити, що в освітньо-професійних програмах підготовки бакалаврів і магістрів серед загальнокультурних компетенцій обов'язково зазначаються такі, які неможливо сформулювати при повністю автоматичному навчанні. До подібних компетенцій можна віднести, наприклад, здатність «логічно правильно, аргументовано та ясно будувати усне мовлення, володіти навичками ведення дискусії на рівні, необхідному для професійної діяльності». Тому при впровадженні змішаного навчання особливу увагу викладачеві необхідно приділяти формуванню у студентів зазначених знань та умінь саме на аудиторних заняттях.

Авторами розглянута лише частина проблем, пов'язаних із впровадженням змішаної освіти. Але для успішного впровадження електронного навчання у навчальний процес необхідно дуже уважно та відповідально поставитись до всіх ланок, що залучені в цьому процесі.

Л. А. Клименко, М. А. Мірошник

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ

Змішане навчання – це освітня концепція, в рамках якої студент поєднує традиційну форму навчання і сучасні інформаційно-комунікативні технології, що дозволяє йому контролювати час, місце, темп і спосіб вивчення матеріалу.

На даний момент вже існують і апробуються різноманітні моделі змішаного навчання, тому основною проблемою стає відбір і систематизація необхідного контенту, який відповідає вимогам програми, рівню знань студентів і використання даного матеріалу в тій моделі, яка найбільш підходить викладачеві. Багато викладачів зазнають труднощів при складанні курсу для змішаного навчання, особливо ті, хто не має достатньої теоретичної підготовки і практики.

Науково-педагогічний склад закладів вищої освіти вже впродовж багатьох років використовує можливості електронних засобів навчання, інтегруючи їх в освітній процес (електронна пошта, спілкування у відкритих / закритих групах соціальних мереж, передача інформації за допомогою флеш-носіїв, хмарні технології, блоги, персональні сайти і т. д.). Цей, спочатку стихійний, процес інформатизації на сучасному етапі став одним з інноваційних факторів розвитку педагогічних технологій, що відповідають принципам особистісно-орієнтованого навчання, компетентнісного підходу, і пов'язується з підготовкою поколінь до безперервної освіти протягом усієї професійної кар'єри, проте частіше він використовується в умовах застарілого традиційного підходу, тому результативність залишається низькою.

Педагогічне спостереження і діагностика виявили ряд проблем, пов'язаних з сучасним поколінням студентів, які не мають прямого відношення до досліджуваної дисципліни і також вимагають зміни ролі викладача:

- відсутність у студентів досвіду діяльності в системах електронного навчання (труднощі з отриманням облікових записів, навігації в електронному курсі);
- побоювання комунікації в електронному інформаційно-освітньому середовищі на відміну від соціальних мереж;
- інформаційне середовище дає студентам весь обсяг дисципліни в структурованому вигляді, це викликає невпевненість в освоєнні;
- крайній ступінь старанності, очікування вказівок викладача щодо того, до якого елемента звертатися і в аудиторії, і при самостійній роботі вдома;
- відсутність проявів творчості, креативності;
- відсутність допитливості, інтересу до елементів, що не оцінюються, виконання тільки тих елементів, які оцінюються;
- звернення до теоретичного матеріалу після невдалої спроби виконання завдання, тесту;
- індивідуалізація («чую викладача, тільки коли він звертається до мене»).

В. М. Бутенко

САМОМОТИВАЦІЯ – ОСНОВНИЙ СТИМУЛ СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Приєднання України до європейського освітнього простору зменшило аудиторну компоненту в структурі навчального навантаження студента.

Запровадження дистанційної та змішаної освіти стало актуальним при навчанні у ЗВО, що тісно співпрацюють з низкою виробничих підприємств та прагнуть вдало поєднати класичні та прогресивні методи освіти. Обсяг частини аудиторних занять буде вивчатися студентом на виробництві при залученні особливого персоналу. Однак невідома мотивація такого персоналу до якості освіти та пріоритету освітніх цілей сприяння набуттю компетенцій студентів перед розширенням виробничих результатів роботи. Також не зазначається фінансова компонента оплати праці такого персоналу за додаткове навантаження й остаточно не визначені критерії оцінки якості роботи та процедури відбору та призначення осіб на таку роботу.

Основний висновок від впровадження дуальних технологій – це зменшення впливу формуальної функції викладача, значне збільшення